

Berzah Bekçisi

– Nehir Derya · 23 Kasım 2017

Berzah Bekçisi

Gururunun kiralık arazisine fırlattım
Ayrılığın anılarla dolu bakışlarını
Çilelerin özlem taşı düşürdüğü yollarda
Umut diye diye
Yakındı ömrüm...

İşte böyle huzurumun sedası
Kayıplara karıştı
Ağzının payını aldı sevinçlerim
Ve işittim
Zayıfatımın salası
Ücra bir camide verildi
Sitemkâr şiirlerim zebil gönlümün gam cilası...

Öksüz nefesimin sayılı gününü yormuşsun
Bilmem ki öfkenin hangi esirisin
Mazinin lekesini vururken ak özüme
Kibirli nazarının selahiyetinde
Yine şeytana uymuşsun...

Şimdi
Gönül yurdunda meyus gezen düşlerime
Hüzün takviminin nezdinde
Hasret mesaisi yazmışsın
Zamanı acıya bulaştıran elinle
Mutsuzluğun suçunu mazlum kalbime atarak
Çaresizliğin şiddetine maruz bıraktığın hislerimi
Yalnızlık kaygısıyla bitkisel hayatta bırakmışsın...

İşte yeniden
Pişmanlığın kaderimi taşıdığı serde
Aşkın yüreğimi haşladığı yerdeyim
Karanlık evresinin medet kuyusunda

Sol yanı cehennem
Sağ yanı elem
Anladım ki ben
Ruhu askıda kalmış berzah bekçisiyim...

Nehir Derya Gökaya
22.11.17